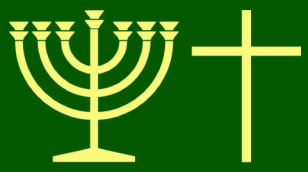

Doctrina biblică a însușirii și impozitării mărfurilor agricole

Pentateuh

Acum, dar, să aleagă Faraon un om priceput și înțelept și să-l pună peste țara Egiptului. Faraon să facă lucrul acesta: să pună dregători peste țară și să strângă a cincea parte din țara Egiptului în cei șapte ani belșugi. Să strângă toată hrana acelor ani buni care vor veni, să facă o provizie de grâu sub îndrumarea lui Faraon și să păstreze hrana în cetăți. Și hrana aceea va fi o rezervă pentru țară pentru cei șapte ani de foamete, care vor fi în țara Egiptului, pentru ca țara să nu piară din cauza foametei. Geneza 41:33-36

Geneza 41:48 A adunat toată hrana celor șapte ani, câte au fost în țara Egiptului, și a pus hrana în cetăți; a pus hrana câmpului, care era împrejurul fiecărei cetăți, în cetăți.

Și au început să vină cei șapte ani de foamete, așa cum spusese Iosif; și foameta era în toate țările, dar în toată țara Egiptului era pâine. Când a fost foamete în toată țara Egiptului, poporul a strigat către Faraon pentru pâine. Și Faraon a zis tuturor egiptenilor: „Duceți-vă la Iosif și faceți ce vă va spune.” Geneza 41:54-55

Iosif a hrănit cu pâine pe tatăl său, pe frații săi și toată casa tatălui său, după familiile lor. Și nu era pâine în toată țara, căci foametea era foarte cumplită, așa că țara Egiptului și toată țara Canaanului au lipsit din cauza foametei. Iosif a adunat toți argintul care se aflau în țara Egiptului și în țara Canaanului, în schimbul grâului pe care îl cumpărau; și Iosif a adus argintul în casa lui Faraon. Când s-a terminat argintul în țara Egiptului și în țara Canaanului, toți egiptenii au venit la Iosif și au zis: „Dă-ne pâine! Căci de ce să murim înaintea ta? Căci argintul se termină.” Iosif a zis: „Dați-ne vitele voastre și vă voi da în schimbul vitelor voastre, dacă se termină argintul.” Și și-au adus vitele la Iosif; și Iosif le-a dat pâine în schimbul cailor, al turmelor, al cirezilor și al măgarilor; și i-a hrănit cu pâine în schimbul tuturor vitelor lor în anul acela. Când s-a împlinit anul acela, au venit la el în al doilea an și i-au zis: „Nu vom ascunde de domnul nostru că argintul nostru s-a terminat; și turmele noastre de vite sunt ale domnului nostru; nu a mai rămas nimic înaintea domnului nostru decât trupurile noastre și pământurile noastre. Pentru ce să murim sub ochii tăi, noi și pământurile noastre? Cumpără-ne pe noi și pământurile noastre pentru pâine și noi și pământurile noastre vom fi robi ai lui Faraon; dă-ne sămânță, ca să trăim și să nu murim, ca să nu rămână țara pustie.” Iosif a cumpărat tot pământul Egiptului pentru Faraon; căci egiptenii și-au vândut fiecare ogorul, pentru că foametea îi copleșea; și țara a ajuns a lui Faraon. Cât despre popor, i-a mutat în cetăți de la o margine a hotarelor Egiptului până la cealaltă. Numai pământul preoților n-a cumpărat, căci preoții aveau o parte dată de Faraon și mâncau partea pe care le-o dăduse Faraon; de aceea nu și-au vândut pământurile. Atunci Iosif a zis poporului: „Iată, v-am cumpărat astăzi pe voi și pământul vostru pentru Faraon; iată, iată sămânța voastră, și veți semăna pământul. Când va fi rod, veți da a cincea parte lui Faraon, și patru părți vor fi ale voastre, pentru sămânța câmpului, pentru hrana voastră, a celor din casele voastre și pentru hrana

copiilor voștri.” Ei au zis: „Ne-ai scăpat viața; să căpătăm trecere la domnul nostru și vom fi slujitori ai lui Faraon!” Iosif a pus aceasta ca lege peste țara Egiptului, care a rămas până în ziua de azi, ca Faraon să aibă a cincea parte, afară de pământul preoților, care n-a ajuns al lui Faraon. Geneza 47:12-26

Analiză:

Locator: Faraon (Guvern / Monarh / Președinte / Stat)
Arendaș: Fermieri

Ministru / Secretar al Agriculturii: Joseph Zaphnathpaaneah „Purtătorul de semințe”

Alocarea terenurilor agricole: Cel puțin 20% din suprafața totală a terenurilor ar trebui să fie arabilă

Buget și Managementul Profitului:
Impozit și zeciuială: 20%
(10% pentru Faraon; 10% pentru Preoți - Bisericile și pământurile lor sunt scutite de impozite.)
Salariul net al fermierilor: 80%
(40% pentru Semințele Câmpului - Semănat; 40% pentru Hrană)

Fiecare oraș ar trebui să își poată furniza propria mâncare.

Pentru o eficiență maximă, oamenii ar trebui să locuiască aproape de sursele de alimente.

O economie care nu este susținută de alimente (nu de aur, nu de argint, nu de bani, nu de criptomonede etc., ci de alimente) se va prăbuși în cele din urmă. Încet, dar sigur.

Chiar și în timpul foametei, mâncarea are un preț și trebuie cumpărată. Nu este niciodată gratuită.

Banii se vor epuiza în timpul foametei extreme. Alternativa va fi sistemul de troc (hrană pentru vite, cai, turme, măgari, timp - angajare/servicii). Implementați o politică de tipul „FĂRĂ MUNCĂ, NICI MÂNCARE” (2 Tesaloniceni 3:10).

Oricine poate controla aprovizionarea cu alimente poate face legi și controla oamenii.